

PARS SECUND
COPPENSTEINI
ALANI DE RVPE
REDIVIVI.

(Relationibus.
De Reuelationibus.
Visionibus.)

C A P V T I.

Prologus encycloasticus in Psalterium Sponsi ac Sponse IESV CHRISTI, ac Deiparae Virginis MARIE.

DEUS Canticum novum, cantabo tibi; in PSALTERIO DEI CACHORDO psallam tibi, Psal. 143. Quo, & cultores Dei adhortatur idem Psaltes, Psal. 97. *Cantate Dominu[m] Canticum novum, quia mirabilis fecit; nimirum in Filii sui Incarnatione, Passione, & Resurrectione. Quæ cum in ceteris à Deo profectis in nos beneficijs locum facile principem sibi vendicent, ut pro ijs*

totam quisque Deo animam debeat Christianus: omnino est necesse, vt animas quoque nostras ante conpectum Dei in ipsius laudes corde toto, & ore, ac opere certatim effundamus: neu quod ingrati animi lethale nobis crimen inhærefeat. Quo magis obsequendum est Psalte monenti: *Cantate Dominu[m] Canticum novum.*

I. NOVVM: Quippe quod, si D. Bernardum audimus, divinum illud Sponsi est ac Sponsæ Epithalamium, geminum Noui

Cap. I. De Psalterij dignit. bni

Noui Euangelij, datum ex ore Dei Oraculum. Quorū alterūrum Dei Sponsæ Maria Paranyphus Gabriel; alterū Sponsus Ecclesiæ sua Christus reddēbat. Vnde & illud Angelica Salutatio: hoc, Dominica Oratio: vtrumque ex riepsa nomē, prōnomen ab Autore, accepērunt.

2. NOVVM quoque idem Canticum, id est, Dei Deiparæque rite colæde Modulum, velut diuinis in auribus gratissime symphoniacum. 1. Alterum, quia Noui Testamenci principium, voxque Euangeli prima extitit in qua tanquam feminum minutio Sinapi grandis arborum Arbor Euangeliū novum viuens virtute ridebat, adeoque partes illius singulae minutiæ dea perscriptæ, velut feminæ plurimæ in capite papaverino, continebantur. 2. Alterum, quia eiudem Sacri Instrumenti novi Euangeliī Primus, & Vniuersus fuit DEVM orando colendique ritus novus, Formularis, ac vniuersalis, ab ipso Domino traditus Discipulis: caterum exinde sublectarum in Ecclesia nova predicandi formularum factus ipse Parenſis, fons, & caput: Ad quod proinde omnes reliqua: sic è mari progressa, in idem mare terrarum fluuina demum redundaret, sic ex una hac Oratione

Dominica deriuatae ad eandem retro referantur oportet.

3. Deinde NOVVM: quia nouum è cœlo datum id hominibus est remedium, ad condonationem delictorum nostris etiam diuinis eatenus, precibus impetrandum. Et vero ipsum est Potestatis inexplicabilis, inque Deo infinita, vitalitas ac virtutis inenarrabilis, suavitatis quoque inæstimabilis. Diuinorum istud solatiorum est donativum, revelationum faciarum procurativum,

& miraculorum maximorum operativum. Enimvero Salvatore illud Angelici novum Euangaliū, hoc est, Verbū Caro Factū, donatum Domum est ter Optimum Maximum, revelationum omnium est Magisterium illuminatissimum; miraculorum est summorum sumnum, omniumque summa.

4. NOVVM denique: quod novā ex vitroque Oraculo progenita extitit Ecclesia; fugensque crevit aumentata, & vniuersorum gratiæ charismatum spiritu, fucco & sanguine corroborata confixit, succulata quidem ad nihil vnuam labefactata.

III. IVCNDVM igitur Christiano cui non accidit vtrumque illud Christi ac Mariae, sponsi sponsaque diuinum Epithalamium, & canticum, qua-

quasi castus quidam Hymen, sive Hymenaeus Hymnus celestis? In ijs namque beatum est Angelorum audium, Christ ac Maria iubilatum & iubilum; in ijs tota celestis Curia triumphans exultat, & Ecclesia militans in aie fortiter dimicat. O iucundum Deo, Angelis, & hominibus factum spectaculum! Ab hoc tali quis oculum, quis animum, quis studium, & amorem defecat: unquam vel ad punctum unius momentum?

IV. Ex utroque unum quoddam coalescit & concordat Canticum novum. 1. Quod ad Davidici Psalterij Decachordi modum rite concinnatum, & per quindas ordine, repetitum decades, & compotum, adiisque repetitionis numerum CL. completum; ab antiquissima retro maiorum nostrorum memoria constitutum Psalterium Christi & Mariae appellari.

2. Cuius quidem in Ordinis ac munieris Plaltici Mysterio, si recte & penitus intuemur, tria quedam conspicari licet magna, & admirari Sancta, planeque Divina venerari, & vniuersalia Iubilae: Nature, reparare, Gratia collate, & Glorie promissa. Quibus accedit ter & amplius Salutare Iubilum Personale Incarnationis, Passionis, & in gloriam Resurrectionis Christi.

3. Quinquagesimum ex Lege Moysis annum fuisse iubileum, ignorat nemo: Nemo, quinquagimo quoquo anno Romanas in orbem Christianum Indulgientiarum plenissimarum Condonationes, è Pontifici Max. dispensatas, Iubileum esse, & vocari. Nelicet nemo, transactis annis quinquaginta in Sacerdotio, iubileum solemniter agitare Sacerdotem, in officio, Magistratum, in Religione, Professum ad factum sibi, per ipsius vitalis temporis gratiam, priulegium, ab consuetis occupationibus gaudere Iubile. Velut olim, vel ab ipso tempore decusso. Leuitis quinquagenariis, quin & ipsi servitij, & agris etiam campisque ipsis, ex lege Moysis, requies indulgebatur Iubile, eorum completo tempore Iubile.

V. Christus autem & Maria cum dictorum nobis Iubileorum, seu Cantoricum, causa fuerint & origo, dignum quoque & iustum (quid si & pro merito necessarium?) erat, solemnum ipsi in Ecclesia, sacram sanctumque ac perpetuum annum celebrati Iubileum. Neque hunc ab uno aliquo servorum Dei statu, ordine, gradusque duxたat: verum ab uniuerso Fidelium Nominis Christiani genere, communem, per omnes orbis oras vniuer-

falem, omni qua diurnarum, qua nocturnarum horarum ac temporum momento continuā ac irremissum annum duci Deo Iubileum oportebat in Ecclesia Dei.

Atque vero diuinam hanc muneric, cultuque generalis Spartham & prouinciam diuina preuentia, velut in Angelica Salutatione, & Domi oratione fundatrix condidit: ita & in Psalterio Christi, ac Mariæ dicti Cantici quinquages supra centes repetitivum, Sparthan eam detulit, & mirandorum depositum operari. Et hoc in spiritu praecudit David, cum exclamauit, Pl. 14. 3. Deus Canticum Novum cantabit in Psalterio Decachordo psal tam tibi.

CAPVT II.

De Psalterij Origine, Vsu, Relatiorie, & propagatione.

O Rigo in Ter Sanctissima Trinitas ex diuina mente sua conceptum produxit Salutationem: Archangelus Gabriel acceptam detulit, & pronunciavit ad inclytam Virginem Mariam: Spiritus Sanctus per & Elisabetham expressit particulariter tertiam, & adiecit claufulam subiecit deinde S. Mater Ecclesia. Orationem vero Domini,

can Author Iesvs Christus ora re Discipulos docuit, ac mandauit ipsorum: qui totam tunc Ecclesiam vt constituebant, sic & representabant. Hic ortus.

H. Vvſs porro. 1. Traditur in exemplo S. Bartholomei Apostoli: vt narrat quidam S. Doctor: cui solemne fuit & perpetuum, per quamque diem centes, totisque per noctem, nixis humi genibus, utramque Deo supoliciter orando offerre. Quo in numero ter quinquagenario Psalterium Christi & Mariae, ex illis c. Oraculis vñque repetitis cōstat. Quartaria vero Quinquagenam S. Bartholomaeus, ex supte devotione, ob causam ipsi Deoque perspectam, velut auctarium adiecebat.

2. Inde Ecclesia seu congregatio Christi Fidelium, cupiens imitari exemplum orandi Synagogæ, ad modum Psalterij Davidici, quod c. Psalteris completur: eundem ad numerum totidec Oration. Dom. & Angel. Salutationes iunctim suis in comprecationibus vspauit. Verum quia temporum progressu Fidei decrecebat fervor, à suo illo remittit & Psalterij huiusc vusu, quod plenisque longum nimis, per Dom. Orationis, & Ang. Salutationis continuatam coniunctionem eorum ac Psalterij, immisionem accepit.

III. Revelatio igitur, ex singulari diuinia clementia, sanctis in eremo Patribus facta traditur, de Psalterio folius Virginis Mariae. 1. Cum enim de monum fatigantur tentationibus, diu multumque molestis, nec abesse periculi metus laevioris: communis habito inter eos confilio, vifum in Domino fuit, continuas indicuntis preces supplices, quibus & priuatim per se quicunque impense deditus, & publice viueus sacra totius Monasticis Ordo, coniunctim votis communibus, vigilis, ieiunis, & penitentias apud Deum, Deiparam, Cecilemque Diuos instaurer incumbere, exoranda ab Sathanis tentationibus liberationi, aut certe remedio ipsis aperiendo praefenti, quo eas ferendo forent, & vincendio.

2. Neque nihil exoratum. Nam rite comprecentibus facta revelatione fuit confusum, ut elongascenti Psalteris vium Mariani, præter illum Dauidici assumerent, ad que Deo, Deiparaque laudes gratissimas quotidie dicerent, simul efficaciter optima quaque coelitus impetrare possent. Continuo ab omnibus communiter certatum factum haud fecus, ac iussum, toto animi affectu & religione feli Psalterio deuouent: hi nunc illud

Christi, Mariæ, nunc alterum ibi vicissim, inuenimus frequentant, sed Mariæ, ut brevis, ita & crebris. 3. Et conatus par felicem tulerunt. Daemonum licentia refringitur, remittente proactione vis frangitur, tentationum refingitur auctoratio: & facta est tranquillitas magna. Haec super accedit virtutum & gratarum auctu magno secutus in eorum plerisque profectus. Nimirum ea se gracie rota, & vis illis aperuit Corona rola: ea precum sanctissimarum fragrantia Deo adspiravit, deprecative Virgine Matre, ut mirifico nomini, religionis, & Sanctitatis incremente, gloria quoque miraculorum cunctis gentibus Eremitariorum ordo ac natio fieret admirationi, & veneratio: ni.

4. Demum, & huius posterizati, cum Patrum suorum lapla memoria, pene iam ex animis quoque fuisset clapia, vifusque simul Psalterij relixi: fuit enim Eremitarum nemus, Institutum, & numerus item eo decreuit vique, ut rare lencis in contemptum, ac tandem ad interitum corrueret. Cecidit, heu! Arbos Ecclesiæ tanta, Mahometis idca, extirpataque fecerit. Ioanne Graco teste, & comedem de vita Patrum scriptore. Verum non obrui Psalterium Deus

Deus permisit, sed transplantavit.

IV. PROPAGATIO eiusdem id loquitur, passu pari cum tempore infuso progressa.

Nam posteaque S. Basilius Magnus in Oriente dispersos per deferta, & eremi Iustitia monachos incolas, inde euocatos, iuxtra conobiorum septa collectos aggregasset, ac novis institutis formasset, in Occidente quo S. Bened. Monasticam viuendi rationem, iam olim ijs locis inuenitam, quam maxime instaurauit, ac illustrauit. Nouique factus Instituti Patriarcha inclutus, cui ante diu infuseuerat, Psalterium Mariæ simile & inter suos, non tam præcepto vlo, quam vlo ipso in sanctam conuentudinem introduxit, quo in Religionem dein veritatis, ac insedit, teste ipsius, et si longe post, filio Beded. Joan. de Prato.

2. Ven. BEDA Anglicanus interruollo succedit, qui Vir, & quantus? tota Psalterium Mariæ Anglia, Britania, Francia, plantavit, prædicauit: Vnde fuis idipsum saluberrimum vlo per alias procul oras differebat ac disseminabat. Nec vt vnam duntaxat etatem ferret, verum ad hanc vlique diem sui cultum, in Anglia præcepit, custodierit, ut minus in vigore, at in truncu, ramisque aridis, Nā indicte hodieque superant eo-

rum, quaq; inde ab V. Bede sanctitate, deuota Rofarij antiquitas, in templis passim communes ad vsl suspedebat Oratione sive Coronas precearias.

3. Bedam exceptit S. Bernardus, qui & ipse Psalterium propagauit. Ecquid aliud zelotius egisset ardenterissimus sponsor Mariæ sponsus? Neque hic ipsis steti ardor. Ad Mariæ Psalterium aliud ipse iuxta numerum, & sententias Psalmorum concinnauit. Id quod vidi, manibufque his pertractavi. Inde vir tantus tam apud Deum sibi gratiam adiuuenit, ut vel in terra multis altior Divis, merito Psalterij Ordinis sanctissimi amplissime Autor fieret & Fundator. Prætero magnos & multos.

4. S. OTTO, Patris sui S. Benedicti imbutus spiritu, & disciplina formatus codem in Ordine sacro, Sclauorum deum Episcopus factus & Apostolus, cum Fide Christiana pariter eam per gentem plantauit quoque Psalterium hoc. Itaque instillatum ea Dia Rosæ secundum animis alte imbibit, ut in hoc vlique tempus gens illa, viri feminæque promiscue, pendula de collo gerant Psalteria.

5. S. MARIA de OEGNIACO pro more singulos in dies Psalterium solidum Daudis recitans, cuicunque Psalmo Salutatio-

I nem

nem Ang. suijcibat : quibus & Psalterium Mariae rite cōplebat. Vnius hoc exemplum est, & similium ipsius sacrarum Virginum indicat exercitium: at hoc confuetudini plurimum fidelium præbet argumentum.

6. De S. DOMINICO capi- te subiecto dicimus, & alibi: S. FRANCISCVS vnu, de plurimi testatur, qui Psalterium Mariæ accepit traditum, non excoigitauit nouum. Qui vt accepit, sic & S. Ordini suo- ferendum tradidit, & vnu ipso commendauit scriptio nū- bil opus est. Certus sum, me de iphis vidisse rosarijs vnum, quo vnu fuisse tenetur. Quid hic ego de vtriusque sacri Ordini successoribus viris illuf- tribus memorem? Quid de alijs innumeris, vt S. Ludgar- de, S. Christissi Coloniensis, S. Christina Vaga dicta seu mi- rabili, plurimisque alijs, quid numerando tempus conteram, aut longum faciam? Ad alto- rem retro me refero memoriam.

7. S. AVGVSTINVS, Ec- cleſia Doctor incomparabilis, Psalterium Mariæ usurpavit. Equis enim dicere audeat, vel cogitare, tantum virtutem Psal- terium tantum ignoras, quod non scimus, quod Ecclesia prædicat, & frequentat?

8. Scimus, vt B. V. Maria revelauit; scimus S. HIERO- SYMO dictum orandi ritum ad

calculos numero eti, singulare extixisse refugium tum adver- sum hereticos, tum vt in om- nibus scientiarum genere tan- tum præfater sylo, quantum

9. Scimus, vt item ter be- nedicta Mater Dei revelauit, S. AMBROSIUS, & S. GEOR- GITVS huiusc Psalterij sanctissi- ma sciuisse dignitatem, idque in substantia, in quantitate, & qualitate. Et eos quisquam de villa eiusdem orandi negligen- tia, & omissione supellex ha- beret, vel cogitatione poterit?

10. Sancti CARTHVSIA- NI, dignissimi in Psalterio Christi & Mariæ famuli, qui multum orant pro populo Dei; idem vel in principio loco se- creta fæc priuataque deuotio- nis coluerant semper & colunt Psalterium. Id quod exemplis suo loco docebitur, et

C A P V T III.

De santo Dominico Psalterij. Predicatore atestata nar- ratio.

I. Sanctissimus Dominicus parentum illustrem pro- sapiam illustriore vita sancti- tate, ad omnem retro posteri- tam, eo vñque nobilitatib; vt ipius gloriæ splendor in Ec- cleſiam vniuerſam redundaret. Cuius quidem sanctitatis lu-

mini

Pueri de- mini pares erant prima ipsius votio co- pueritatis igniculi. Ut catera- sonaria, omnia dileamus. 1. Stuim ipse in Christum, inque Matrem Iesu pietatis affectum, simul ac studium virxum natu mai- or decemi, & exinde conti- nuo, sua in Psalterio Mariae, in manibus verando solun, delectatione, sed ad ipsum quoque sedula orandi deuotio- ne, luculentem domonstrauit.

2. Neque orare tantum, sed & e- zonula secum gestare pendu- lum, plus quavis aurea gem- matute torque, delectabatur.

Huius illud cum paterno lacete potuit, ab Ecclesiastico, dato eius pueritiae rectore atque magistro, imbibuisse: verum auctor homine indeo pueri, al- tior digna Deo via fuit di- ciplina magistris. 3. Itaque Ma- ria Virgine hoc ipsi reverante, cum adhuc circiter decem esset an- norum, Psalterium semper portauit, & orauit. 4. At testis autे robustioris factus, & S. Augu- stini disciplina regulari perfec- tus, torn in dies singulos psal- teria, horis subsecuens, Deo fa- crabat recitando, cum discipli- ni totidem ferre sibi catena instrectis. Neque tot feso illi tantu[m] date occupationes in animarum procuranda salute quibant, vt a genuino isto pre- cationis, & castigationis sacri- ficio retardaretur. 5. Quin me- gis, si quando ab istis paulo

maiorum vel impetrasset, vel surripisset sibi remissionem, subinde novena, ac etiam duode- na quandoque Psalteria funde- bat. In quibus noctes, nec raro, pene totas exigebat infom- nes.

6. Vnde mirandum minus accidere debet, in tantum Vi- rum tantum sese apud Christū ac Mariam insinuare, plane di- cam, familiaritatem posuisse, ut Familia- in secreto miras, magnas, & ris Deo- multas ab iis cum diuinarum aliarum, tum terum Psalterij Reuelationes, visionesque acce- perit, in publico autem tot ac tanta patre admiranda predi- cationibus, & miraculorum designationibus, valuerit.

7. Preter hac vero plura ipsius in predicando zelum for Psal- terio adiuabant, ut huic- se ab instituto, Sanctitas, Ori- genis prærogativa, dignitas quoque ac prope diuinitas: ab vnu orbis vniueritas, orandi facilitas, breuitas, commoditas Domini mandatum, Ga- brielis exemplum, Ecclesie præceptum, & fructu, effectus mirandi in rebus quæ spirituali- bus, quæ corporalibus, ut ex- plorium teatrici volumina pos- sunt.

8. Neque fat ardori fuit Et Dis- Predicatoris, plateria orans tributor. ad hauriendum spiritum, com- mendans concionibus ad ip- sum

sum propagandum per populum; ex cingulo gestasse ad exemplum: verum etiam fibi piorum largitione ab plurimis prouidebat Coronis, quas inter plebem pro concione *Distribuebat*: atque ita doctrinis, rationis, miraculis vndeque loca omnia peragrande complebat. Suo item exemplo, & siueque nobiles, & copiosos viros feminasque ad distribuenda P. falteriorum donativa cohortabatur.

9. Experiencia ipsi comprehendunt erat, atque a non paucis observatum, quod, si quando minus alijs doctrinarum, in medium allatarum, praedicationibus fidei ad animarum frumentum proficeret fibi videbatur, continuo ad Psalterij commendationem spiritu totoque conatu excutiebat: atque ei dicendi argumento recta sentientes orthodoxos mirum ad modum accendebat, robarabat hereticos versabat, exigitabat, confundebat: utroque suspensus, illos venerantur, hos admiratione sui ab fidei dimittebat. Signorum vero & prodigiorum miraculi quot quantis locosque animosque omnium complevit obsequiis, adque Deum reducens, dicere huius loci non est.

Vnicum tamen ipsa siugularitate sua facti, quodam interlocum hunc sibi vendicat pro-

primum, Tholofanæ conversio ni enarrans, instituendæque ibidem tum Fraternitat, tum & ordinis religioni fundandæ.

HISTORIA.

II. Tholofa (vrbis est prænobilis Galliarum, quondam etiam Principatus, scptor in clyta) hæresin Albigenium probris ac focis summa vi ac ope propugnabat. Vitam, quam perhidiā, citius proieceret. S. Dominicus sua prædicatione, miraculis Deus Psalterium tota Italia, Hispaniaque, iam diu celebrarat, mira cum animorū morumque mutatione (reste Gregorio IX. in Bulla Canonizationis ipsius:) *Quo*, ait, sagittante delicias carnium, & fulgorante mentes lapideas impiorum, omnis hereticorum feda contremuit: omnis Ecclesia Fidelium exultauit. Neque tamen vnguam vel in vrbe, vel in animos Tholofanorum penetrare fidei Beatus Dominicus valebat.

2. Ergo zelo exæstuant ac dolore, in cavernosa proximæ sylva abdita fide aliquando solus coniicit, ad Deipare sue impensis opem implorandum. Ieiunia precibus iungit, corporisque diras castigations. Inter hec triduum tenuerat peccas de se pro Tholofanorum culpis repetens, diver-

berare corpusculum sibi rubis ac sentib, non defunebat, dum virbus defæctus femianimis cornuisset.

3. Collapo, cruentatoque adeo athleta Patrona sua Coeli Regina potens ac vultu, affatu, amplexuque iacentem exicit velut rediuum. Diuæ Regina Coelitum tres aliae, vultu cultuque per similes, nisi quod inferiores, astabant comites Reginæ: quarum quanque, sicut alesque, Virgines quinquaginta circumstabant formâ omnes supra hominem angustiore, armis illustres. Obstupuit viro in medio S. Dominici.

4. Ad quem Alma Virgo parens Dominice, inquit, fili ac fonsse intime, quia adulterium initios solei, inspirante IESY, me que opitulante, depugnasti fortiter, ecce tibi ipsa, quam invocas, adsum auxilio. Dixit: simul Reginæ tres humi leuantum, quasi seminecem, piissimæ luctant Marie. Quem illa in virgineos acceptum amplexus. Oculo fixo dissuauit; & apertis castissimi pedioris vberibus appressum lacte suo potuit, integræque restitut. Tum his affatur. Intimis viseribus dilectissime fili Domincie, niquid probe nosti, qua & qualia arma Tri-nitas ter sanctissima usurparit, cum urbem torum reparare statuifet? Cui ille: O Domina mundi,

tu te nosti me præclarinus: per Te namque Salus mundo venit, per quam, te Mediatrix mundus reparatus es, ac redemptus. Quæ aridens familiari spacio Trinitas, ait, beatissima ad orbis expugnanda scalera vniuersa, practica fibi inter arma delegit Angelicam Salutationem, quam nostru conslat Psalterium, totum. Noui Test. fundamentum. Quocirca, sis quis quem optas, in predicando frumentum, meum predica Psalterium: & mox per senties ter Max. Trinitatis auxilium. Simul addidit tale ei.

SCHEMA PSALTERIJ.

III. Istius in signum, ait, ecce tres mecum Reginæ sanctissimam Trinitatem representant. 1. Hæram, ut cornis, PRIMA Candidissima nitens culta, Patris designat Potentiam: quam in Filii fui, ex me nati Sanctissima Incarnatione manifestavit. Hæc penè quinquaginta Virgines, item candore venerabiles, degignantur, primum Iubileum gratia & gloria, in & ab Patre esse Potentia, SECUNDA Regina, astro & purpure Rubens Filii denotata Sapietiam; quae in mundi per Passionem suam redempcionē declaravit. Illius Comites quinquaginta, pari insignes purpura Virgines admonent: alterum quinquagesimi anni Iubileū gratia & gloria ex merito Christi passi descendit.

III. TERTIA regina conquisita stellis, Clementum Sp. tandem demonstrat; quam in redemptoris sanctificatione misericorditer ostendit. Missifices ei quinque quinquaginta Virgines, stellis undique coruscantes, tibiale terrium gratia & gloria, in ex spiritu sauda pro manante.

2. Porro noueris: Ego, ut trium Regnum meum & stabilerum sum Regina, Trium in Vite & in Patria, quinque Legis Naturae, Scripta & Gratiae. Quotidie in Beatorum felicitate permanem. Quia causa est, cui beatissima Trinitas istud mihi nuperum C. L. sacrificium dicitur, & confecratur in Psalterio meo. Cuius idecirco.

I. QVINQVAGENA de Incarnatione, pars canendi: **II.** De passione Filii preparata, iubet **III.** De eiusdem Resurrectione, Sandronumque gloria, stellat coronat.

3. Age nunc igitur; mecum hoc capessi Psalterium, & constanter id predica. Urben, hostiumque fidenter innante cuncos, & ubi frequentissima conulari multitudine, hoc laude, commenda; Orationem suad; & crede, maxima protinus diuina Potentia mirabilis videbis. Dixit: sequi super altarecepit.

IV. Promissio fudit, dicto paret S. Dominicus: apparet in vbe Tolosana: finalis Edis summae ex omnibus campanum,

diuino agitat, summis in turribus consonat, sonitu proflus peregino, & nouo. Terror animos, metuque cunctorum, ac stupor incepsit, pariterque cupido, factum cognoscere visu, quod audiebant, & discere causat. Adi pareciam eam principem ciuitas aduolat pone tota. Et ecce, videtur, ante cunctis peritus, auditor intrepidus, diuinus suscipitur Psalterij predicator S. Dominicus, cordum sentient malleator. Stuporem ex pulsu campano, maior ex predicatione excipiit. Illus melioriam inter, & tensum huius atque presentiam, medijs stant omnes pariter atque defixi. Neque dum haeretica cedebat peruvacia, Itaque aktior de celo, & horribilis que sit vis.

2. Virtutes colorum mouentur, mugunt tonitrua, fulgura certatum volantia miscant, resonant elata fulmina; quatatur urbs fragoribus orbis, utique succensus intremescit. Ille lapsuram metuifex, aut terram celo, ignibus vandas misfendas fore. Parum hoc; etiam quasi terra leuis suspensa motu libratur, succulifloro; iam iamque hiatu immanni videbatur cunctos absorpere. Neque aqua cursum tenuere suum, retroante feruntur, & suffunduntur omnia; omnisque ventorum vis effusa murmure horrendo fren-

dit

dit ac fremit.

3. Immania haec & miranda; at mirabilius, quod in his omnibus vox una praedicantis Psalterium nil cederet Dominicis, quo minus integra ad aures audientium accideret. Ista, quæ vincebat omnia, vincebat & heretica peccato. Haec frangit, hæc mollit, hæc mutat, tum inter alia sic futur. Hæc dextera excelsi irati haec vis minis est, d. Cives. Date locum Deo; ad optimam cordis vestri stat, & pulsar. Deus enim est qui fulminat in nubibus. Terre; ut corrigit; non ferit, ne occidat. Plagamen capitibus imminet; si vulnus declineat primum, & ultimam, eternam exhorre scite. Exemplum ab offensis Christi IESU crucifixis, per similia terrefactis ostenta, capessite; & ex IESU, Mætreque IESU, propitiari sperate salutem. Agite, Salvatoris Genitricem Virginem, & Matrem misericordia poscite omnes. Advocatam, Mariæ p. ipsius Filiu, nil absurum. Virtusque precem amate, & usurpare Psalterium. Secundum Deum MARIAM colite, exercitai barefam eiurare. Et fidite salutem per Aduocatam misericordia in Psalterio quesieritis. Ergo facitis ipsi precibus in Psalterio placate iratam, & etiam minaciter brachium eam fletet ad misericordiam.

V. Iam fibras cordis omnium percutuerat Deus, percutuerat Dominicus. Vidisse abiectas hu-

gine caritatis in vos immisit, per seculorum pectorum exposendis.

4. Has voces Sancti, aliæ blattatum intersonant voces infrautte, confusique ciuitatus eodem nonum eduntur tales; Vt, & nobis! ab Angelis per vim maximam Psalterij, canens ignitis religamus, & procl. ex ore hec relegamus in barathrum, hec, infelices! Horum tanta intendebatur vociferatio, vt de Piatetrio. Predicatoris vocem pene obscurentur viderentur. Obruiuent ilam, ni Deus voci eius vocem virtutis dedisset.

II. Ostentum istis accessit denique horribile aque ac mirabile. Prostebat forte in Ecclesia maiore, Deipara statua, loco edito atque conspicuo. Haec uia cunctis fugit, dexteram in celos porrectam extendere: vice minarum tertium repetita, ac si diceret: Ni si iussi facefatis, peribitis. Ita enim gestum statuox mox interpretatus est. S. Dominicus: Non plaga, inquit, non horrida monstra remittent, ni ab pertinacia remittentes, salutem per Aduocatam misericordia in Psalterio quesieritis. Ergo facitis ipsi precibus in Psalterio placate iratam, & etiam minaciter brachium ea fletet ad misericordiam.

V. Iam fibras cordis omnium percutuerat Deus, percutuerat Dominicus. Vidisse abiectas hu-

humini vniuersos, supplices ad Deum. Diparamque palmas tendere, pallere vultus, artretemere, & corpore totò inhorrificere. Audifessimis ductos pectoribus gemitus, fractos ructare singulatus, obscurum mugire rugitus, vultus virum que mulierumque planctus resonare promulgit: madere lacrymam, fodiadato squalere cunctos, peccatorundere, spargere pulvrem, lacerant genasque, capilloisque, misericordiam vocare vniuersos, haud sicus, quam si vitiibus fibi videntibusque funus duxissent.

2. Hoc flexus miserabilis spectaculo S. Dominicus, vultus ad Deiparæ statu' verso, humi genus supplex ponit, & orat: *O Domina, celi teraque potens Virgo, asperges peritentes supplices audi, prateritorum pudor ac dolor profens, defaturis meliora spondet. Iras pone, remitte minas, brachiumque reponere in tua suam elemem.* Audit pia patens, suæque brachium statua contraictu' composuit. Pariter venti, tonitra, terræque motus, & cuncta referuntur.

3. Territoribus hisce periculisque perfundi Tholofani, de duabus manus, animoisque singulari in unius manum Dei, & ductum S. Dominici. Fit pax & alta quies, admiratio patet, & perfecta animorum mutatio. Errores suos dimittunt,

hæretum tebraz remittuntur & lux Catholice fidei apparetur.

4. Die posteri nouum cives spectaculum tale dederunt. Super infelix fibi camifis, ardentes manibus cereo prætendentes, eandem ad Eccleiam mane primo supplicatum conveniebant. Ad quos S. Dominicus catecheticam de Psalterio instituit concionem, quantum sat videbatur, sequentibus signis, quæ plurima tunc ibidem ac deinceps, Deus per servum suum operari dignatus est.

VI. Hæc ita gesta euenerunt tribus circiter annis, aut quatuor, ante S. Ordinis Prædicatorum institutionem. 2. Et in perpetuam rei memoriam, Fulco Tholofanus Episcopus S. Dominico eiusque Fratribus, libera donatione facta, deciminarum Ecclesiæ sue partem sextam perpetuum donavit. 3. Atque ibidem prima S. Ordinis ff. Prædicatorum id temporis incunabula poni coepit fuerunt, in Ecclesia, dicta Sancti Romanii fundata tamen ac dedicata Sanctissimæ Trinitati, & beatissimæ Virginis Mariæ. 4. Neque Ordinis solum, verum & Psalterij porro plantandi ista origo prima extitit. Atque ea quoque via Psalterium in hunc Ordinem intravit, & in eo hucusque perseverauit. 5. Ex cuius

ius utriusque Institutione, & S. Ordinis in Ecclesia, & Psalterij in hoc ordine, quanto Deus semper Deiparaque sint operati, se ipso liquet, & in orbe fructus confitatur, quoque nomen patet Christianum.

ATTESTATIO.

Et hæc omnia p̄fissima Dei Genitrix V. Maria cuīdam, quem despontus per anulum, & psalterium mirandum, ex crinibus ipsius Virginis Mariæ, in collo sponsi pendens, narravit visibiliter, & sensibiliiter, esse verissima.

CAPVT IV.

De B. ALANO, Deipare despontato Psalterij innovatore, attestata narratio in Apolog. cap. 10.

I. Clementissimus Deus Misericordiarum, & Deus totius consolacionis, ex sua dignissimæ miserationis abundantia, & perpetua charitate, Psalterium Christi, & Mariæ, iam diu in desiderio hominum obliuione sepultum, benignissime dignatus est revealare cuīdam Patri Frati Ordinis Prædicatorum. 1. Per

quod, gratia Dei cooperante, inaudita & innumerā per acta sunt miracula, & vero præsterrim per prædictum Fratrem Prædicatorem, in Psalterio speciale deo, Deiparaque deuotum.

2. Ante autem dictus Pater, quam ad eam admirans prædicationis gratiam vocatione diuina perueniret, Psalterium Mariæ sedula deuotione quotidiana Deo per advocatum Dei Matrem Mariam offerre diu, conseruit; quo ab tentationibus diaboloi, carnis ac mundi liberatus, vel immunitus ab ijs, aut securam Deo vitam in sue vocationis exigere Instituto. Et quidem à quibusdam est liberatus; verum aliquatum per molesta importunitate eo vehementiore, pugnisque saevioribus afflictus fuit, & debuit conflicti.

3. Nam Deo sic permitti te (vts, qui solus potest, cum faceret ex tentatione prouenientem) quem experta dein Ecclesia cognovit, hodieque sentit) ecce septem ipsos annos à diabolo fuit crudelissime tentatus, verberibus confutus, & flagris diriter vapulauit. Adeoque sæva & fuerit habinde verbera, vt ipsi vita lepius extorsissent, aut eum ad desperationem adegissent, in Alma Dei Virgo, misera sic afflito quandoque opem tulisset

74
ac medicinam.

4. Quodque amplius, tan-
ta vi occuta, impetuque tor-
tore saepius exagitabatur a
desperationis spiritu nequaquam
ad mortem tibipi violentis
manibus illatis concilicandam;
vt dudum ferro animam cum
sanguine hauisset, aut quo
aliocunque necis genere vitam
proiiciens: idque femele decre-
tissima desperatione steterat
animo, in ipso quodam sacri
Ordinis sui templo: nisi visi-
bilissime S. Maria eum feru-
set, ex improviso apparetis, dif-
fipatrix tentationis.

5. Iam enim, cheu, manus
tentata tracta ad ferrum expe-
diendum adigebatur; iam, ipso
nolente, brachium inflexum,
cum macrone stricto, ad gut-
tur proprium intorquebatur,
ictu tam valido atque necem
certo, vt citra moram ac du-
bius sibi gulam praecissimam
abruisset. Sed misericordissima
fuit servatrix Maria, iustisque
impetu in medio brachium hac
involut, distinet, ista desperanti
alapam infligit, & cito: *Quid,*
è miser, quid agis? Tu Meam si-
stesset opem, vt alias fuesset, in
tantum iudicabam periculum haud qua-
quam incurvisses. Dictoque eu-
nuit.

II. Solus ita relietus miser,
post pauxillum grauiissima, &
humanitus incuribili arripitur
infirmitate; vt, quicumque cum

cognovit, certus iudicarit, ip-
sum vicinæ mortis filium ali-
quando fuisse.

2. Omissa Ecclesia perrep-
tat in celam, ubi rursum da-
monibus vndeque exagitatus,
contubatus conscientia, infi-
mitate noua gravatus, cum mi-
serabiliter iaceret, ardentissimus
cum fulsiris ad Virginem
Mariam hunc in modum orans
clamabat: *Me miserum mortis
filium! E heu quid miser agam?*

*Celestia mibi aduersantur: celum
mibi ferreum est.* Infestat in-
fera; humana me defluitum.
Quid cogitem, cito dicam, quo
me vertam, nescio. Sperabam Tao
me, o miserum opifitarius Mariæ,
& forticem & securorum fore
præsidio: & ecce, pro dolor, in
grauiorem decidi inelucidionem.
Heu mel ad quæ natus sum? *Car*
lucem hanc infelix adspexi?
Car Religione hanc ingressus
sum ac professus? Quid mihi con-
tulit tam longum & durum. *Voca-*
tionis servitium? Vbi quoque
Veritas illa dicens: *Iugum meum
stane est, & enus meum leu;*
Vbi, illa ergo non finit tentari
ultra, quam possumus. Vere: *Sal-*
tu Dei reverentia; & *offensa;*
mallem potius non esse, aut lapsi-
fuisse, quam sic vita dies decurre-
re. Sic illi cum Iob & Ieremia
clamans deficiebat; hæsitabat
que anceps, deserteretne de ca-
tero Domini servitium, an pro-
sequeretur coemptum.

III.

III. Cui deliberationi flu-
enti, ecce de repente media
intervenit Diutarum Diua, i.
Nam ipso multa secum animo
voluente, & in vitramque in-
clinato, intempesta noctis fe-
re medio, decimam inter &
vndecimam horam, in celo ia-
centis subita coorta luce res-
plendit claritas Dei: astigit-
que in ea beatissima Virgo Ma-
ria conspicua, salutans ipsum
suauissime. 2. Post multa di-
vina colloquia, Virgo lacte
suo purissimo lethala demona-
num vulnera plura perfudi, &
mox integerime confan-
vit.

3. Simil hunc famulam
suum, Domino Iesu Christo
præsente, multisque Sanctis
circumstantibus, sibi se-
pauit: addiditque ei annulus
Virginitatis suæ Virgineis de
crinibus ipsiusmet Mariæ cō-
cine factum. Qui annulus
gloria est inexplicabilis, & in-
extimabilis; quem indutum
digito gerit desponsat modo
mirabilis, vt nemine videa-
tur. Ipse autem præsentis in eo
certa aduersus omnes diaboli
attentiones auxilia, & cito
4. Pari modo benedicta
Virgo Dei Genitrix simul in-
iectam erit collo fulsiperit ca-
tenam ex crinibus Virgineis
contextam; in qua inferti ha-
rent centum, & quinquaginta
lapides pretiosi; ac quindecim,

iuxta numerum Psalterij sui.

5. Quibus ordine peractis,
dixit illi: vt sic spiritualiter, &
inutiliter faceret dicentibus
deuote suum Psalterium. Idem
numeris gemmarum, & in
amulo continetur, sed longe
alio modo minore.

6. Post hæc eadem suavissi-
ma Domina osculum ipsi im-
presis, dedit & vbera lugenda
Virginea. De quibus ille su-
gens avide, videbatur sibi cur-
etis in membris, ac potentis
irrigari, & transferri ad coeli-
tia. Et saepius postmodum Alma
parens candem ipsi gratiam
contulit lactationis.

IV. Vnde cunctis morta-
libus admiranda narro. 1. Hæc
virtuosa orbis Regina, polt
desponsationem, eidem saepius
apprens velut deficienti robur
addidit diuinatum, quo confor-
tatus ipse alios item amaret
Deiparae in Psalterio deuotos.
Ad cum vero, sic aliquando
fata: *Dilecta spousa*, inquiet-
bat, ex hoc deinceps non debes *Me*
vnguam à te alienam existimare,
nec te vel à confidenti in me, vel
ab servitio meis separare: cum Me
inter, & te conjunctio sit tanta,
et si per sauctam corporalem de-
ponsationem suissemus despositi
tories, quod in ore existant femi-
nae, non tamen sic forem astrita
tibi, & addicta; veluti nunc sum
per spiritualē desponsationem tibi
copular: & *hoc non villa carnali*

copula, que pellis est ac nibili sed
in spirituali planeque divina. In qua
virginalis inest generatio, & cales-
tis animarum secundatio: Quan-
nemo vel ratione, vel ex libris sat
intelligit, nisi qui acceptit.

2. *Eia, age agilis, dilectissi-
ma, sponsa, operet nunc, ut secun-
dum iura sponsalitiae, fini canas
inter nos communia. Quocirca
volo, collatas mihi Gratias, inter
marimontij spiritualis, tibi quoque
eo minucare.*

3. *Scias autem quod corporale
Matrimonium in Ecclesia Sacra-
mentum sanctum est, prout est figura
& signum Matrimonij Spiritu-
alis, inter Christum & Ecclesiam.*

4. *Qui a vero per Angelicum
Psalterium, Mihi deponsiuit,
scit & Deus Pater Me per idem
in Ang. Salutatione sibi desponsauit,
ad filii sui generationem: Ita quoq;
(volente sic Deo) ad Eiusdem. Fi-
liij Regenerationem in mundo, per
Sacramenta & Virtutes, tibi inn-
essa sum, purissima Virgo & inte-
merata.*

5. *Nec veniat in cuiusquam
mentem de hac immundi quicquam.
Hac enim spiritualis generatio sole
prior est, stellis mundior, ample-
xum continens Trinitatis infinite,
ut in qua consumatur hac dispositio.
Quoniam ipsa est, in qua omnia,
ex qua omnia, & per quam omnia.*

6. *Gaudere enim me fecisti
sponsa. Gaudere enim me fecisti
roties, quoties me in psalterio meo
saluasti. Et quidem me gauden-*

*te sapius tu contristaboris, gravis-
sime torquebas, saufissime affli-
gebaris, sed cur? Dare tibi dulcia
decreueram, ideo multos per annos
præbebam amara. Eta gaudie nunc.
Ecce tibi, ex donorum morum
abundantia, MONILIA XV. dono
iuxta LILIA XV. Virginalis mei
Psalterij.*

CAPUT V.

De Monilibus XV. B. Alano
Sponso à Sponsa donatis.

I. **M**ONILE: Est remissio
Finalis peccatorum. Im-
petravi tibi, d' sponsa, omnium pec-
catorum quantumcumque gravissimum,
remissionem: Nec irreatu pecca-
ti morieris, sed si offendieris, in
mundo hoc punieris. *Quia Me sa-
pius salutari per Ave: quasi fine
V&.* Quod ideo dedit: quia
diu iste magnus peccator fuit,
ac diuersis multisque peccato-
rum irretiuit generibus degre-
rat. Nimirum in exemplum
caeteris, ut confidant peccato-
res. Idecirco enim Maria inno-
centem non elegit sicut &
Christus Magdalena sibi
gratissimam deponsiuit, ad fi-
duciam in penitentia ponen-
dam. Quae & ipsa Magdalena
huic quoque desponsationi,
tanquam illius paronympha &
promotrix, intenerat, cum filia
sua Catharina Martyre, & ipsa
Christi Iesu sponsa.

II.

CAP. V. De B. Alano Monilib.

77

II. **M**ON. PRÆSENTIA MA-
RIÆ. Ecce, quia sepius oblitissi-
mi, MARIA: quia est illuminata.
Id circa hanc tibi da cælestem cha-
ritatem, ut lucem quamdam sem-
per habeas: presentem, in Ma-
rinam habebis, & videbis Assisi-
cem me, & adiutorium tuum ad
que longe proclarum & verius,
quam si Me videres oculis, &
tangeres sensibus corporis.

III. **M**ON. IMPETRANDE
GRATIA PETITA. Qui obli-
tisti mihi sepius, GRATIA, per
quam & Deo placit, & pro mun-
do conseruas: Idecirco tibi Gra-
tiam impetrandi omnia, quecumq;
trans rite petieris, ac subinde ma-
jora etiam, quam desiderabis.
Et sepe id ipsum re vera sic
idem expertus est.

IV. **M**ON. INEVENTIACCE-
LESTIS. *Quia sapius mihi dona-
tum habui.* **P**LENAL: plena quippe
repleta, in cunctis potentiis meis,
& operibus meis ac gratis: di-
circi ecce tibi concilio, ut à capite
ad usque pedes, in tuis & extra,
non sit pars in te, vel potentia;
que non sentire positis cælestem in-
fluentiam sine ad gaudium, sine
tristandum, aut ad operandum.
Nec factum fecus. Perficit
enim lepissime omnibus in
membris lucem quandam sub-
intrantem, & inexplicabilis mo-
dus ipsum pertrahentem ad co-
formitatem voluntatis beatissi-
me Trinitatis.

V. **M**ON. PRÆSENTIA

SANCTORVM. *Quia tu obli-
tisti mihi sapius, TECVM: eo quod
Tabernaculum sui SS. Trinitatis:
Ecce tibi do, ut videas in te, &
sentias totam curiam cælestem
in. & torum mundum distin-
& clare. Et fit ita. Vidi in te
Sanctos, Sanctas, & Angelos,
Nominatim, ad quos singulari
fertur deuotione. Quodque
speciali est: ita sentit cum sen-
su, & luce quadam illuminan-
te,*

te, non sive magno gaudio: aliquoties etiam cum magna contritione. *Vnde datur illa*

VII. Mon. LOQUELIA Sanctorum. Quia oblitus mibi. Benedicetus; eo quod benedictus fuit mihi eloquium. Et ecce dono tibi eloquium meum; & Sanctorum; & nostram audias loquelas. Et fit ita. Audit in te pene semper vocem aliquam, vel Patris, aut Filii, aut Spiritus Sancti, aut Mariae, vel Sanctorum; neque vox ea est, imaginaria, aut corpoream, sed quoddam alia clara, & distinguamentum afficiens. Scrutabis cuius in rerum natura simile nescio.

VIII. Mon. OMNISCIENTIA quædam. Quia mibi oblitus fui, Tu quæc est vox deuotantibus, & referentibus, & supplicantibus; Dicitur vero sunt haec, doce, referre, suppetere populi infirmitates: idcirco ecce dono tibi Scientiam non humanam acquisitam ingenio, sed mea gratia datur. Hinc ab omni scientia diuina, moralis, & humana veritas est & patetus nec libris indiger, ut inquit: Plus orando reperire potest per breui tempore cum B. Maria, quam die tota in optimâ bibliotheca versando. Evidet quoque B. Virgo revelavit Scientiarum origines, & subtilitates: quas si homines scirent, humanas scientias, & harum imperfectionem maximam, contemnerent.

IX. Mon. INNOCENTIA ab unicilibus. Quia oblitus mibi lumen hoc IN MULIERIBVS scilicet sanctis: Non enim est Iesus inter malas si bene dicat: Idcirco ecce dono tibi gratiam ut nunquam malitiae tibi noctant, vel nimiam. Sed & quia me in Sponsam assumptam, addo tibi Dominicaram meam, id est, Sanctorum omnium presentiam, auxilium, & obscuriam. Vnde sapienter S. Aanam cum filia Maria, & S. Magdalena, & S. Catharinam Virg. & Mart. & Senensem, & Agnetem alias que plurimas, non sine magna deuotione, & Angelica dilectione.

X. Mon. ELOQUENTIA. Quia sapienter oblitus mibi istud. Et BENEDICTVS, qui est VERBUM Sapientie: idcirco ecce dono tibi Beneditio: inquit ea videtas Magnitudo Dei. Quod enim vides in te toto, videbis & in Linguas. Et ita vide ac sentit. Quia SS. Trinitas ab illo tota videatur in ipsis totis, & tota in qualibet eius parte, & que potis, & que perfecta. Adhuc ait B. Virgo: Istam habebis gratiam, ut Orando, vel docendo, si attendenter debitas, cum fide & deuotione, sentias in te Christum loquenter ea, que debes, & Me quoque respondenter tibi sive oratis, sive doceris, sive legeris. Et fit ita. I. In lingua enim sentit gaudia perficie inexplicabili: non gauku sensu

sed alio modo, quem exprimere non valet. Illeque praesertim post SS. Eucharistie sumptuinem, 2. Mirabile istud: Crebro sentit sensibilissime qualis aliquem hominem imbibitur & infusum sibi, habentem caput in capite suo, & brachia in brachis suisque que de membris alijs. Iuxta illud S. Augustini: Nec tu Me mutabis in te, sed tu mutaberis in Me. 3. Ecce iste homo imbibitur eis in eosque omnia faciens, loquendo, ambulando, &c. Iuxta illud: Non vos estis, qui loquimini, sed sicut Paris uertri, qui loquuntur in vobis. Hic tamen modus est difficultis & penitus, maxime cum deuotio deest, & Fides magna.

XI. Mon. PRESENTIA CHRISTI. Quia oblitus mibi Virginitatis lumen hoc, FRUCTVS, qui est Filius mens, in qua omnis in se Spiritus sancti fructus, qui in proprio cor animaque flos vendicat: Corde enim magis, quam carne, concepi: hanc deo reddidi, Deum corde recepi, qui ex mea se carne uenit. Idcirco ecce in corde tuo, hanc tibi dono benedictionem, ut sentias ibi distincte talis Filius mei: vitam. Et factum est ita. I. Nam in corde suo quasi quandam mudum sentit, intra quem Dominus Ista vita intuetur, scilicet Incarnationem, Passionem, & glorificationem. Et secundum

De modo consideranda B.V. Maria inter orandum: Revelatio ad Alanum Mariana.

I. Accidit, ut B. V. Maria nouello suo sponso appareret petenti: Equo meliore uero. *Despara, Caliteque Diuini colli posint.* Cui sponsa adponit mihi imaginem mei tua mentis oculis obiecta, & apprehendere eam, non secundum esse humanum pure, vel naturæ, quod minimum est, sed secundum esse aliud quadruplex. Adverte.

I. Est gratia. Cum sim Templum vniuersarum Dei gratiarum, quarum quilibet omnem, Sanctorum gratia longissime antecellit. **II.** Est gloria

rie, meum per Christum, est pre omni omnium Sanctorum gloria. III. Meum est. Dei quaduentus. Nimirum qua in idea eius mea SS. Trinitas presentiam, praetentiam, potentiam, sicut & in ceteris creaturis. Sed alio modo est in me per gratiam quia facta sum Triclinium summae Trinitatis, quod esse natura, Gratiae, & gloria. IV. Effe, quo sum Mater Filii Dei.

II. Cum tamen in Deo rerum idea sunt omnium proprietas, mea quoque similitudo hinc eidem patitur propria. Quae idea, ut est in Deo, aliud non est secundum rem, quam ipse Deus, sed secundum rationem distincta, scilicet quatenus à vobis in Deo concipi mente potest. Quocirca me si in patria cerasus: eis naturae humanae, Gratiae, Gloriae, & Trinitatis in me conuenierit. Quorum quodque prius à posteriori ineluctabiliter superatur.

Hinc in idea est Mater item quadruplex: naturalis, quoddam prepulchrum: Gratiola, quid pulchra: Gloriola: quid isto diuinius. Diuina denique, quia est SS. Trinitas in me esse idee existens.

Et hæc Maria est omnium Domina, qua mundum fecit viuens, & quæ in eo sunt omnia conseruat, & gubernat,

tanquam primum in perfectio ne idæum inter omnes creaturas. Et ista est Maria, quam primo intelligo, cognosco, & amo: voloque à meis famulis intelligi, cognoscere & amari. Ea enim potissimum est Mater Dei, Verbi Incarnati, ut sit in me per suam presentiam. Ad illam primo referatur Ang. Salutatio: Quia natura mea humana nullam habuit benedictionem, nisi propter Mariam Deiparam in me existentem. Et hac idea mei, & potior & prima debet mente apprehendi. Similiter & imago Christi & Sanctorum. Hinc aduerte,

MODVM ORANDI.

Ad membra Christi, & Marie confidat.

Ad QVINQVAGENAM I.

III. In Capite meditare maximam 1. In esse Dominationem Regiam, ratione & meritorum, & Praemiorum, & SS. Trinitatis, in eo cœi Triclinio suo, existentis. 2. In vifū meditare omnium scientiarum illuminationem, idque in merito, premio, & Deitate. Vbi & tui est visio clarissima. 3. In Odoratu meditare omnium gratiarum fragrantiam. In me enim est omnis gratia vita & veritatis. 4. In Ore

me-

meditare sumnum omnium & concupiscentiarum: item per Senum communem, Imaginativam, Phantastiam, Estimativa, & Reminicentiam, item per potentias quinque sensuum interiorum. In singulis istis veneraberis spiritualia, in esse rebus creatis tu mundo hoc infinitis meliora, digniora, veteriora, sanctiora, puriora, clariora, &c.

V. Cogitari Sponso: Quomodo possit illa esse vera idea, & imaginatio? Domina respondit: Tripliciter esse vera possunt. Ratione ostendo. Nam SS. Trinitas est ubique presentiam, potentiam, & praesentiam: ideo est & in qualibet imagine creati, praesertim in idea S. Marie, qua ab eterno fuit in mente diuina concepta, Deoque depositata. Et ita SS. Trinitas praesentialius est in qualibet re creata, quam forma iusti materie, aut locutionis in loco. Ibi enim est esse diuinum, in quo non inest similitus.

2. Exemplum ecce visibile. Continuo Sponsus ille intubatur in Sponsa Deipara, & in omnietiam sui parte, totum fundum mundus: multos alios in numeros, & esse quolibet videbatur. Hac visio corporis. 3. Quod Animam: videbat sibi Sponsus mente & voluntate in B. Marie invenit omnes animæ partes illab', &

absorveri, & mutari, i. sic, i. vt
iam non esset, qui prius, sed
quasi ipsa Maria omnia videns,
sentiens, potens. Hic quale re-
perit Oculum sponsus, qualia
suxit vbera Ema, &c. ipse
cui revelationem dicit, scit. Et ne-
mo scit, nisi qui accipit.

VI. Deinde pars modo,
Desipata mediante, vidit eas
deum in imagine Christi item-
que & Sanctorum. Et videba-
tur quodammodo Sancti ab-
horre coli & idear in hu-
manis nostris membris, fe-
cundum puram naturam hu-
manam, quam nihil reputant.
*Quod tamen ita se honorari pat-
tientur, id faciunt in ordine ad
SS. Trinitatem.*

Gradum autem & differen-
tiam adverte istam. 1. Ador-
andum quod est, honorari tamen
cpiunt in ordine ad SS. Tri-
nitatem Christo, Me, & San-
ctis, est duplex. 1. Principale
SS. Trinitas est, cuius intuitu
fi adoratio. 2. Minus princi-
pale, sive secundarium adora-
tionis; in hoc Christus ex-
cedeat. Me in infinitum: ego vero
item alios inestimabiliter an-
testo. Ratione primaria, aequalis
est adoratio, inaequalis est
ratione secundaria. Vnde SS. Tri-
nitas, quo ad ideam Mariæ, et
spolia omnium Beatorum, & Chri-
stij; ita & Christus, qui est om-
nis salvandorum sponsus.

卷一百一十一

Ius ille sponsus frequenter ha-
bet colloquium cum Christo
& Maria prorsus familiare.

CAPVT VII.

*Reuelationes breues B. Alano ab
Deipara facta.*

MANUFACTURERS

SS. Trinitas in gloriis
accidit ab hominibus,
atque eas in Psalterio, tum illo
Davidico, in eius quilibet
psalmi implicite continetur
Pater, & Ave totum: tum isto
nostro Christi, aut Marie.
Quare Laudate Dominum, &
Dominam in Psalterio. 2. Hoc
autem per placitum Deo, revela-
vit Dei pars quondam V. Be-
nez, S. Dominicus, S. Catharina
Senensis, & nouissimum cui-
dam suo novoello sposo: qui
Psalterium orare sicut dum con-
gregari. 3. Psalmos euangelio si-

Iuevit. **P**lamos quoque
in choro psallere, ut fibi ad aram
dexterā staret Christus ad ministrā-
tū ara B. M. imaginaretur, ad
quos ultimo plalmos inten-
tionē dirigebat. Sic etiam S.
Dominicus psallere solebat. **A**
In Psalterio Mariæ autem pre-
cipue persentī sponsus illi ut
bilationem cum inexplicabili
gaudio admirandam. In tali ac-
cidit aliquando, ut B. Sponsa
Virgo Maria per breves et re-
velationes plures facere dig-
naretur. **I**. S. MARIA, quicquid
Deo

Dec

Deo petierit, protinus im-
peditus quicunque; quantum-
cumque, queritur; & quantum-
cumque obsterient petendo
contrarium. II. Sic ordinavit
Deus, nulli se misericordian-
facturum, nisi ad plenum vo-
tum S. Mariae. III. Mundus
iam pridem defecister, nisi B.
Maria suo cum sustentasset pa-
tracino. IV. Adeo deamat fa-
ludem cuiusque peccatoris, vt
parata esset, si vellet Deus,
quotidie penas mundi, & in-
fernii perpeti (abique peccato)
pro cuiusvis satisfactio[n]e.
Ideo nemo despiciat peccato-
res, qui tanti doni Deipara-
V. Minimus B. Mariæ cultus
exhibuit vel vnicula Salutatio-
ne, plusve est, quam mille cu-
plo maior alijs Sanctis impen-
sus (comparatione Sancto, ad
ipsum facta) quanto cœlum
maiis est quamvis stella.

cororum Ordinum fundatores,
S. Dominicus dicti meruit. Fi-
lius Dei; Frater Christi, Filius
& Ispousa Mariae. IX. Domi-
nus Iesus post sumptuositatem
SS. Eucharistiae, & specierum
confusione[m], non definie-
sse in lumine, gratia perma-
nente. Ino melius est in ani-
ma pura, quam sub speciebus
quia huic esse fui sub specie-
bus finis & causa est istud esse
in anima. Et hoc tanto & me-
lius illo, quantum anima est
præ nudis speciebus. Sed al-
ter tamen est in hisce, alter
in anima. Nouellus sponsus
post Synaxin, sensibiliter, &
spiritualiter, perficit in se se-
Christum. Sicut & sancta Ca-
tharina Scientis multique San-
cti. X. Advocata nostra plus
nos diligit; quam quilibet
quemquam possit inuanam.

XI. Vnicum Ave dicatum,

VI. Tanto etiam plus misericordiae inde eidem, praecunctis Sanctis. VII. Nulli fuerunt in Nono Testam. Sancti, quorum opera maxima nobis spectari ad laudem Genitricis Dei. Vnde S. Dominicus, S. Franciscus, S. Vincentius, S. Bernardus, &c. vixerunt ei Psalterio cultu devozione, VIII. Qui ei seruerint in Psalterio constanter accipient specialem gratiam aliquam, Ita S. Dominicus, S. Franciscus, &c. meriti sunt fieri sancti, quam precia regni. VIII. Tanto etiam plus misericordiae inde eidem, praecunctis Sanctis. VII. Nulli fuerunt in Nono Testam. Sancti, quorum opera maxima nobis spectari ad laudem Genitricis Dei. Vnde S. Dominicus, S. Franciscus, S. Vincentius, S. Bernardus, &c. vixerunt ei Psalterio cultu devozione, VIII. Qui ei seruerint in Psalterio constanter accipient specialem gratiam aliquam, Ita S. Dominicus, S. Franciscus, &c. meriti sunt fieri sancti, quam precia regni.

L 2 - mo-

orientur Sacramentis pregnari; nec ante perdant loquela, aut vsum rationis. Cant.

XVI. Præstutum mihi seruitum, Sanctis vniuersis praefat gaudium. XVII. Haec Nomina Iesu, & Mariae, due sunt fornaces charitatis, quibus torrentur & distorquentur de mones; at piorum mentes ijs purgantur, accenditur deuotio, caro castigatur. XVIII. Sicut ad generationem Filij Dei, & reparationem mundi, Deus salutationem elegit; ita, qui spiritualiter alios generare, & reformare zelant, oportet Me per Ave salutent. XIX. Sic per me Deus ut per viam venit ad homines, & hos item per me ad virtutes, & gratias ire, post Christum, accessit eft. XX. Scias, quod me Deus Pater accepit in Sponlam, Filius in Matrem, Spiritus S. in Amicam SS. Trinitas in Triclinium; & sic amo col.

XXI. Veni Psalteria mei ple roque, in gloria antecedent; communiter ponentur in prima hierarchia, dicta Epiphania. XXII. In corporibus gloriofis vniq[ue] Sanctorum & spirituali, & per imaginem quilibet in quolibet etiam corpore; in me vero maxime: Hic amplexus sunt spirituales, & quilibet est cuiuslibet sponsus & sponsa castissimo cum gaudio, charitatis. XXIII. In dies aliquos è

Purgatorio eripio. XXIV. Si homines caperent & cogitaret de visione beatifica, & ad sum man charitatem, fidem, spem, timoremque Dei, breuissime penierent. XXV. Mi sponle, volo cogites Christum totum esse in te, caput eius in tuo capite, pedem in pede, & sic de membris ceteris. Talem te cum videre non possum qui te intime complectar, & tu omnia superabis adversa.

XXVI. Missa est memoria Passionis filii mei, & velletque adhuc pati pro Missam audi entibus toties, quoties, uero posset, supplet autem merito suo infinito. XXVII. B.M. quoties vider Nouellum, postulam sibi induisse Christum dulcissime & reverenter eum appellare gaudet nomine Sponsi. Atque tum ille sentit mirabiliter in membris suis influentiam. XXVIII. Celebrantes Missam esse tantu m charitatis debent, ut velint crucifixi pro ijs, pro quibus sacrificant. XXIX. Sapientia quasi concipio, & paro Chri stum, ratione virtutum, per meos famulos: & ipsum, & hos amplector, &c. XXX. Deu otionis actus pifissimus est, ad articulos fidei, quasi scalam, me te ascendere in Deum, & imaginari ad singulos, ac si res figura tate reuera presens.

XXXI. Angelos inter & homines spirituales est despon

fa-

fatio: idcirco magna eis debetur reverentia: sum, & custodes singulare, ego custos omnium vniuersalium & sic mei, hec oculi Domini, sunt super bonos & malos. XXXII. Deus est omnium piorum, & cuiusque Sponsus ardetsissimus praesentissimos. Desponsatio autem est, astimando sele nibili, & maximis semper Deum & Deo se resignando, quales esse, intelligere, velle, agere, pati, posse, & omnia. XXXIII. Spon se nouelle, peccator eras magnus, ego oratu pro te, cum defidero sustinendi pro te, fieri si posset, omnes penas, ut salvavceris. Quia peccatores con veri, sunt gloria mea.

CAPVT VIII.

Viso B. Alano facta, de Assump ta B. V. Maria.

Pars prior Visionis.

I. **P**Salterium Mariæ cunctis diaboli, carnis, & mundi machinamentis adveratur, & inquinantibus: Quia per salutationem Dei Verbum ad hoc Caro factum, venit in mundum. Unde S. Hieronimus: Merito Mariæ est omnipotens Regi na, qua Verbum Dei generando, omnia regenerauit in mundo. Id quod in Assumptæ premio declaratur.

Nouellus quidam Maris Sponsus, in ipso B. V. Maria in Celos Assumptæ festiuitate post celestium Sacramentorum preceptionem, breue per spatium graditutis ad supernam & admirandam Virginem Mariam Assumptionem inuenitur; velut tum gesta fuerit, cu[m] Ierusalem ea in circumstantia corona Apostolorum ob dormiuit. 1. Vidi Autem illius, septies clariori sole de corporis templo progredientem, & inter Filii Sponsi Iesu Christi i brachia mira celeritate profilente, præsente Ecclesia Triumphantem ea præferat Angelorum choro, hominem custodice destinato. Ut ad coeli ventum portas erat; vox audita Iesu fuit: Atolite portas principes vestras, & elevamini porta aternalem; & intrabit Rex & REGINA Glorie: simul intrabat idem Dominus fortis, & penitus in prælio cum Sponfa, in nitente super Sponsum suum. 2. Hic effusa cordis gaudie pariter & agmina se obuiam ferunt, flexisque poplitibus, Angelicae ei Salutationem diffusa Symphonice concordia acclamant, ineffabili cum triumpho, reverentia, latitia & maiestate. Nullus Coelum vibrabat absque Psalterio aliquo musicio, nihil nisi puram Ang. Salutat, resonante, mira cum

spe-

specialis melodie sua vitate.

3. Inter certa ecclesie

littera magnifica ad

SCHEMA PSALTERIJ.

etiam . mortificatio nostra mors

II. Organis ad iustitiae pre-

grandis; quod unum alia cen-

tum & quinquaginta continet;

III. Psalterium quorum quodque

futus item C. & L. confa-

bant; ac rufus in unaquaque fil-

tula , modo admirabilis, C. L.

modulationes refonabat, in

tanta consonantia, ut nil supra.

Mirurchus eo ludbat. S. Ar-

chang, Michael, quem circum

C. L. concitores stabant; ad-

stabat hisce Christi Angelus

Custos , cum Viator fuerat

Concentu videbatur; posse

vel mortui suscitari. Auditori-

tum Sponlus in misticum

Christi ac Mariae se se rapi sen-

tebat amorem.

4. Chori autem sic alter-

nabant; vt postquam illustris

illud Psalterium cecinissent;

Ave Maria, gratia plena, Domi-

nus tecum respondebat; vniuer-

sa colorum cuius; Benedictus tu

in mulieribus, & benedictus Fru-

lus ventris tui Iesvs. Chris-

tvs. Cuius solius mera fiebat

repetitio, simul & molodiarum

varia alia vsque, & alia ne-

que vacuam eadem reddeba-

ter vocum sententia & intelli-

gentia. Ita Psalterio infinita

Dei Sapientia videbatur,

5. Audituit porro ab Duc-

tore suo Sponlus ille sibi dicit:

Quoniam mundus peribit Eulogium

est redemptus. Et Rex celorum

incarnatus, & reparata Angelorum

sunt ruina. Ex causa Angelorum

Spiritus hoc Nauum Canticum

Deo resonabunt eternum.

Accidentes autem Corites ad

Mariam omnes diuersi ordinibus

(in quorum singuli non

plures C. L. memorabantur)

istud ei Psalterium non quisque

suum offerebat.

6. Admirantis nimiam spô-

fo, quidam afflentum atque

Quid miraris? Numerus iste sa-

cristissimus est, figuratus in Arca

Noe; In Tabernaculo Moysi; In

Templo Salomonis; idque per va-

rios denarios numeros sapientia

hoc mysterio iteratos; In Ezechie-

lis quo, novo templo usq[ue] com-

menfatur. In Davidicis Psal-

mis hoc numero CL per Ecclesiam

visitatis: qui omnes de Christo, &

Mate Christi precinuerunt. Hoc

enim versus & vitium est SS. Tri-

nitaris Psalterium; adeoque totius

utrinque Ecclesie. Ideo imparis

numeri Psalterio praeceps offeruntur

homini, letificantur Calices;

honovatur Deus. Quia ut universi

predicares Deo esse gratissima,

idecirco hic nunc audire & vide

re tanta voluit idem Deus.

III. PRÄDICARE autem

Psalterium grandis pestula orbis

necessitas, ob infamia mala. Quis

quis id arripuerit, sentiet vim ex-

eo & praesidium; qui spreuerit, ven-

taris malis involvetur. Vestigia in-

animarum orbi miseranda cui sat, quod orbem reparatis olim, etiam

num mederi potest. Psalterium

Ange licet.

Audit ista sponsus, & oculi

los forte ad subiectum sibi mihi

dum deflebentes videbat. Tria

immanissima per eum de bac-

chari. 1. Ab Aquilone cernebat

barathrum immensum pro-

funditatis, de quo fumus obs-

euro igne permixtus evolans

mundo vafratim inferebat. Et

vox quasi aquile volantis audi-

ta est, & clamans: Ve, ve,

carni & sanguini, quoram incen-

dio mundas rotas successus fla-

grat. 2. Parte diversa conspicu-

batur horribilium bellorum apparatu

circumferenti, ac detinare

per orbem cum immensa elas-

te, tempestateisque, tonitrua-

que, fulminaque interuenien-

tia mundus omnem quatere.

Quia inter mulieris vox ab

aere vociferabatur. Ve, ve,

mondo à malis. Et alia occlamabat:

Quia non est misericordia in

mondo; non petas amplius clemen-

tiam in celo. Nam Finis venit,

venit Finis.

3. Parte alia cemebat idem

innumeras cacodemonum ca-

tervas, duabus plagis orbem

peue omnem praecipantes in

hiatum inferni; ab CL fornici-

bus horribilis, cum infinito

num diuersitate cruciatuum. O

clamor à horror! quantus in-

de prodibat.

Dictas tres plegas audituit

debet tribus mundi malis, Lu-

xurie, avaricie, superbie, &

contra hac valere Psalterium.

IV. Interea Reginam cali

Rex IESVS choris super An-

gelorum euccliam, sic affutavit

Mater mea Sponsa, & Virgo Re-

gina: TESS. Trinitatis pars est pre-

fentari, itaque per meritam mundo

subuenitur. Et terris huc qui inven-

hantur, protinus S.S. Trinitatis

sepe deo uenies, sua ipsi meritorum

offerunt dona. Tuus ipse Doctor

ero. Ace prura es namque Regno

rum celsib[us] possessionem. Di-

xit: dictoque citius, ecce, co-

ram adstare videbat nouellus

Sponlus nouum.

SCHEMA PSALTERIJ.

REGINA XV. supra mor-

tales angustissimas apparebant;

& sue singuli pone stabant

Domicellæ. 1. Prioris quin-

ta cum L. puellis, Rosas to-

tidem mitre pulchritudinis

preferabant: quarum prima

auris visebatur, inscriptum,

Ave: secunda, Maria: tertia,

Gratia: quarta, Plena: quinta,

Dominus. 2. Altera quinque

cum puellis L. quinas GEM-

MAS deferebant maximi pre-

tit: harum prima incisum vi-

debatur; Tercia: secunda: Bene-

dida: tertia, Tertiæ, In quaerte,

lie-

Licibus: quinta, Et benedictus.
3. Postiores quinque cum L.
puellis. Deipare: preferabant
quintu[m] STELLAS. Quarum
merat primus, *Felicitas*; secundas,
Venitius; tercias, *Qui*; quartas, *Ie-*
sus; quintas, *CHRISTVS*.

Tunc suus Matris Filius aiebat
Dulcissima Genitrix, Sponsa
charissima Tria colorum sunt
Imperii summa: tria que, Vnum
sunt: Paternum, & Etiale, &
Spiritu[m]. Es sua borum, cuique
Regna sunt quinque. Te colorum
Regimur, non participem solum
& Conseruem, ut omnes sunt Cet-
rites, verum, superiorum etiam
Patentem esse pat est. Age: Ecce
tibi, 1999, anno propulsu stir-
pium redibit ad lucum.

I. IMPERIVM PATER- NUM.

CHORUS REGI
V. Huius REGNA sunt quin-
que Patrie convenientia. 1. Pater-
nitas. 2. Virtus. 3. Potentia
4. Aeternitas. 5. Creatio. Sin-
gula, & omnia Tremenda, Adoranda,
Divina.

Hic ergo Diua Virgo Par-
gens, PATRI imperator sup-
plex Omnipotenti se humili-
me fatur. Ave PATER: En-
TIENS ES. Ecce pro Me proq[ue]
omnibus Mei, hanc offero Rosam,
tua mihi dudum gratia donata.
Simul de manu Regine prime
Rosam, Ave, inscriptam, acce-
pit; oblitusque Patri pro Im-
periali Regno Paternitatis.

V.

Accepta Rosa Pater insit: Digi-
nas, gloriofaque Rosa hec? Ob hanc
aeternum eis. Regina regni. Pat-
terni, tanquam MATER. Enim
omnium singularis. Quia per
AVE, genuisti Creatorem omniu[m]
Filium meum. Sponso videtur
Curia eccl[esi]is tota hanc li-
bro, inserbere donationem;
Maria, ausquis Psalts factum.

II. UNITATIS Regi, reg-
noque praefertus, Roland offe-
rens MARIA, ait: Ave Rex
LVMINVM. Ecce unitati infinita,
ex qua cuncta manant: Rosam;
MARIA, prome, misere, offero
et scis, & vis. Accepta, Rex
aite. Benedic! Tueris. Regina in
regna unitatis mea: Eniunque
cuncta. Unites ac singula tua
subesse polo potestatis, et mundi.

III. POTENTIA Regi, reg-
noque sustentatrix. Quotofam
GRATIA offerens aiebat. Ave
Rex gratiosissime. Ecce donum hoc
pro me, proque seruos meis. Psal-
tit. Placeat ora, & Placet. Cui
Rex. Placeat, & Placat, placabit
que. Esto me tu Regina Potentiae
subesseque tibi omnis in glor-
raque potentiae. Quia tu genuisti
Potentiam Patris Filium, & qui
mundi est gratia.

IV. AETERNITATIS Regi,
Regnoque adducta, supplex
aiebat. Acce meam, servorum
meorum rosam, PLENA. Cui
Rex: Tu Genitrix. Aeternitatis
Plena, promeritum Regina capesse
Aeternitatis regnum hoc.

V. Creationis Regi, regno
rolam similliter offerens, Do-
minus: idem recipit regnum.
Regina creationis, quia genuit
Creatorem Filium. Hic quan-
ta omnium gaudia?

II. IMPERIVM FI- LIALE.

Huius regna Gaudiorum
sunt quinque iuxta Filii attri-
buta, Filiatio, 2. Verbum, 3. Sa-
piencia, 4. Redemptionis, 5. Previ-
dencia. Horum singulorum Regi-
gi regnoque sustentatrix. Vingo
humillima Ductorem sequar-
batur. I. Ergo Regi Filiationis
pro Regno Filiorum Dei, pro
que se & suis ritie praefacta,
Gemmam Tecum offerit. II.
Item gemmam, Benedic! Rex
egi pro regno Verbi Incarnati
dat: & id recipit Regina. III.
Pro regno Sapientiae Regi dona-
nat, gemmam Tui Reginique
fit Sapientia. IV. Pro regno
Redemptionis gemmam dat,
In Mulleribus fitque Regina
Sapientia. V. Pro regno Pro-
videntiae dat gemmam. Et Be-
nedictus: recipitque regnum.
Hic rursum noua Cœlum
gaudia, laudesque mirifice
consonabant.

III. IMPERIVM SPLI- RITALE.

Hic regna sunt item qui-
-

na, vt & Spiritus Sancti Attri-
buta. 1. Spiritus Sanctus. 2.
Dona. 3. Missio. 4. Bonitas.
5. Conseruatio.

I. Regi SPIRITU Sancto sup-
plex stellarum, FAVCTVS, offert.
Cui Rex: amica charifima pa-
sione regnum omnium spirituum
de hisce fiat voluntas tua: Quia
Fructus de Spiritu Sancto conce-
piti volens. II. Pro DONO-
RVM regno stellarum, VENTRIS,
offerenti Rex ait: Esto regina
Donorum Dei; nec ullam donum
nature, morum, gratia, seu glo-
ria, cuiquam dabitus, nisi te co-
operante & mediatrix. III. Pro
MISSIONIS regno stellarum,
TUI, offerenti Rex ait. Sicut
per Ventrem tuum benedictum
bona omnia data mundo sunt; ita
perficiam ad te Missionem Filii
imporat uniuersa Processioni mea
missio. Quare tu esto Regina
omnium in virtutique orbe missionum,
nec ullus fiat matus tuo sine mota.

IV. Pro BONITATIS regno
stellarum IESVS donanti Rex
ait: Tu Regina bonitatis esto. Nec
ullam ego cuiquam nisi te modia-
te, communicabo. V. Pro CON-
SERVATIONIS regno stellarum,
CHRISTVS, danti Rex ait:
Nihil ex hoc, vel in natura,
vel gratia, Te sine, conser-
vare volo. Tu enim genuisti
Servatorem orbis. Regina Con-
seruatrix gaudia hic rursum im-
menfa.